

Publicerad 2010-03-02 20:38 av Agapius

Vi är alla vår värsta fiende

Oron förtär

Livet är en ständig dans

Varje stund har sin inbyggda chans

Chans att låta allting vara

Att inte värja sig för det uppenbara

Chans att se allt som det är

Helt enkelt bara vara här

Alltför ofta kommer dessa tankar

Som på en redan bräcklig själ så hårt bankar

Oron för det som kan komma att hända

Ett lidande utifrån det ännu ej kända

Det river, sliter och förtär

Fastän det ännu inte är här

Nätter av sömnlös smärta

Dagar av förtvivlan och ett tomt hjärta

Så kommer stunden så länge befarad

Utgången obestämd och önskad avklarad

Tårar strömmar ned för kinden

Trösten sveps bort som med vinden

Medvetandet försätts i djup naturlig stillhet

Ett välbehövligt andrum att vila tryggt utan ovisshet

Efter tidlös sömn är så stunden inne

Drömmen förbyts i ett uppvaknat sinne

Och se det som så länge befarats har ej skett

Verkligheten en annan det gick ju så lätt

Bara minnet av oron lever kvar

Minnet av dagar och nätter man inte längre har

Dagar och nätter av lidande
För något man bara trott så svidande

Oron förtär
Var i ögonblicket kär

Håll i sinnet detta seende
Vi är alla vår värsta fiende

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Agapius med Poeter.se id #32598 innehar upphovsrätten